

Din istoria cântării „El m-a condus, ce glorie!”

Pe locul unde era până în anul 1898 Prima Biserică Baptistă din Philadelphia, se află o placă comemorativă a cântării „El m-a condus, ce glorie...” Iată inscripția:

„El m-a condus, ce glorie,” o cântare care se cântă azi pretutindeni pe pământ, a fost scrisă aici de Rev. Dr. Joseph H. Gilmore, fiu de guvernator al statului New Hampshire, în casa diaconului Wattson, imediat după o predică ținută la Prima Biserică Baptistă, de la colțul străzilor Broad și Arch, la data de 26 martie 1862. Biserica și casa diaconului Wattson erau pe locul unde este astăzi această clădire...”

Joseph Gilmore tocmai terminase studiile la Newton Theological Seminary, din Newton, Massachusetts, și primise chemarea să fie păstor la Prima Biserică Baptistă din Philadelphia. Era în primăvara anului 1862 într-o miercuri seara. Predica a ținut-o din Psalmul 23, și, deși avusese de gând să treacă peste tot psalmul, Gilmore n-a ajuns nici la versetul 3. A rămas cu explicația la dragostea Păstorului și la pacea turmei sub călăuzirea Lui. După terminarea serviciului de închinăciune, diaconul Wattson l-a chemat la un ceai, și au mai mers cu el încă vreo șapte, opt persoane, casa fratelui diacon fiind chiar lângă biserică. Împreună cu ceilalți la masă au continuat gândurile din Psalmul 23. Atunci, Gilmore a simțit inspirația. A cerut o hârtie și un creion și a scris câteva versuri pe care le-a citit și le-a dat soției. Apoi, nu s-a mai gândit la poezia aceea. Dar soția a trimis versurile revistei „Watchman and Reflector” din Boston, care le-a publicat.

Mare i-a fost mirarea lui Gilmore când după patru ani, fiind în Rochester, NY, la Second Baptist Church, a luat o carte de cântări și a văzut poezia lui pusă pe o melodie scrisă de vestitul imnolog William Bradbury. Apoi a primit scrisori din China, Japonia și alte țări, de la foștii lui studenți, care îi scriau că și acolo se cântă cântarea. De exemplu, în Japonia, la un proces al unui credincios persecutat, judecătorul auzind că la adunările lor creștinii se roagă și cântă, l-a rugat pe cel acuzat să cânte o cântare, și acesta i-a cântat „El m-a condus, ce glorie...” Imediat creștinul a fost eliberat. Puțin înainte de plecarea sa la Domnul în 1928, Gilmore a fost întrebat despre versurile sale pline de încredere și pace, scrise în 1862, când în America era tragedia Războiului Civil. Gilmore a răspuns: „Păstorul nostru ne-a condus chiar și în timpul războiului...”

Giuvaiergii au un test simplu și sigur al diamantelor, le scufundă în apă. Un diamant veritabil, atunci când e sub apă, sclipește mai frumos, are mai multă strălucire. Un diamant fals sub apă își pierde reflecția de lumină și nu strălucește, și diferența aceasta e vizibilă chiar pentru un începător. Afară amândouă sclipeșc frumos, dar sub apă se vede diamantul adevărat.

Testul acesta ne dezvăluie și o realitate spirituală din viața noastră. Un credincios adevărat, supus încercărilor, strălucește mai frumos, are mai multă bucurie, își întărește credința, dragostea îi este fortificată. Cum așa? În el trăiește Duhul lui Dumnezeu care lucrează chiar și prin situațiile grele ca să modeleze Chipul Domnului Isus în el. Un credincios superficial și de inters firesc, atunci când vin necazurile, murmură, cârtește, se leapădă ușor de credință. Tu cum ești, diamant adevărat sau o imitație ieftină?

Buletin Duminical

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Iată zorii dimineții

Nu e mult și vine ceasul când cel rău va fi învins,
Și lumina va pătrunde peste-al negurei cuprins.
Vine Domnul să ne-aducă Ziua Lui fără asfințit,
Să distrugă zidul morții și-ntunericul cumplit.

Iată zorii dimineții cu slăvite scânteieri,
Rup acum străvechi cătușe, frâng a noptilor puteri.
Nu te da 'napoi, o frate! Stai în luptă curajos,
Neclintit pe cazemate, în slujirea lui Hristos!

Zecile de mii de îngeri, iată-i că se pregătesc,
Și sunt gata să pornească în șuvoi sărbătoreșc;
Îmbrăcați în haine albe, sfinții Domnului Isus
Își aprind de-acum făclia în palatele de Sus.

Și tu, frate de credință, vrei să dai 'napoi acum?
Vrei arginții lepădării? Vrei aplauze de scrum?
Nu privi la blidul lumii, cât ar fi de-avantajos;
Uită-te la Cer, la Domnul, la venirea lui Hristos!

Din țăriile mării parcă se aude-un zvon:
Roibii, înhâmați la slavă, se dezleagă din prigon;
Carele de foc și fulger se revarsă din cerdac,
Oștile nemuritoare, toate-s gata de atac.

N-auzi foșnetul deasupra, peste zarea de cleștar?
Da, Se-ntoarce-al nostru Rege! Și tu ești ales, stegar.
Nu știm ziua, nu știm ceasul, dar un lucru știm precis:
Domnul Își Ține cuvântul, împlinește ce-a promis!

Orizontul arde-n flăcări! Zorii dimineții vin!
În curând va fi lumină, și de-apururi Cer senin.
Frate, îți ridică fruntea, ca un sfeșnic luminos!
Luptă-te lupta cea bună pentru slava lui Hristos! (V.P.)

**La miezul nopții, s-a
auzit o strigare:
„Iată Mirele, ieșiți-I
în întâmpinare!”**

(Matei 25:6)

Prăbușirea Casei de Rugăciune din Batăr, județul Bihor

În noaptea de 21 august la orele 4:00 spre dimineață, clădirea s-a prăbușit. Vecinii au sesizat prăbușirea clădirii dimineața. Mulțumim lui Dumnezeu că surparea zidului și căderea acoperișului nu s-a produs în duminica următoare în timpul unui serviciu de închinăciune.

Comuna Batăr, județul Bihor, este formată din mai multe sate: Batăr, Arpășel, Talpoș și Tăut, pe malurile Crișului Negru, nu departe de granița cu Ungaria. Mai sunt biserici baptiste în Tăut, Talpoș, și încă una în Batăr, ce aparține etniei romilor. Casa de rugăciune a bisericii baptiste din Batăr, care s-a prăbușit, avea o vechime de peste o sută de ani. Păstorul bisericii este fratele Liviu Pop, iar primarul comunei este Gheorghe Bondar, frate de credință cu noi.

Avem îndemnul și datoria să le dăm o mână de ajutor, și aceasta din mai multe motive: 1. Sunt frații noștri și au nevoie acum de o mână de ajutor din partea noastră. 2. Unii de la noi au rădăcinile acolo în Batăr și în comunele din jur. Cum se poate să nu-i ajutăm? 3.

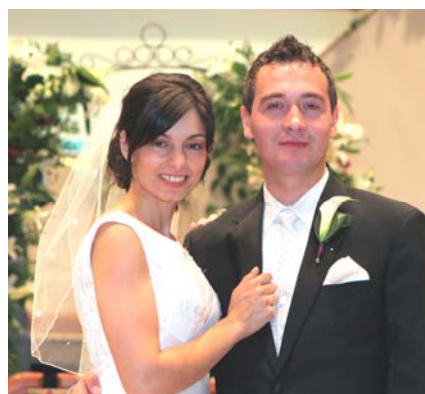
Biserica aceasta din Bihor face parte din bisericile de obârșie, biserici legate de începuturile istorice ale credinței baptiste la noi în țară. Nu se poate să nu-i ajutăm! 4. Credincioșii bapțiști sunt bine cunoscuți în părțile acelea și au un nume bun. Ajutorul din partea noastră va face să fie cunoscută și mai bine frăția și legătura în care ne-a unit dragostea Domnului Isus. Haideți să-i ajutăm!

Bruiaj la radio: Cândva ascultam în țară postul Europa Liberă, și deodată intra bruijul. Nu mai înțelegeam nimic, decât un zburâit enervant, fiindcă era undeva o stație rea care perturba semnalul. Știu că unii aveau aparate mai scumpe care puteau să filtreze bruijul.

Sufletul nostru are capacitatea să prindă semnalul Cuvântului sfânt, dar există și stații de bruij care distrug semnalul divin. Ca să auzim glasul Domnului trebuie să eliminăm bruijul. Și sufletul este proiectat cu filtraj de bruij. Să-l folosim, și să auzim vocea Tatălui ceresc. În liniște se aude Dumnezeu!

Comunicări

Nuntă în duminica trecută

Duminica trecută la serviciul de seară am avut bucuria unei căsnicii legate în casa Domnului. Natanael Smahon și Monica Scott au încheiat legământul de cununie înaintea Domnului și a bisericii. Am avut din Texas, din familia Scott, rude prin alianța adoptării miresei ca fiică după ce crescuse la orfelinatul din Arad. Dumnezeu a lucrat miraculos ca să-i aducă împreună la altarul legământului, și întreaga biserică este plină de bucurie văzând harul revărsat peste ei.

Vizita fratelui Dancea

Fratele George Dancea ne-a făcut o surpriză miercuri trecută vizitându-ne și invitându-ne la congresul din

Arizona. De asemenea a vestit cuvântul Domnului, din tema congresului, „Mai mult decât biruitori!”

La început de an școlar

În duminica trecută copiii din clasa de Școală duminicală condusă de sora Lidia Dragomir, au cântat câteva cântări cu versete de aur și poezii, la bucuria începerii noului an școlar. Ne rugăm ca Tatăl ceresc să se atingă de copiii din poporul lui Dumnezeu și să le de înțelepciune de sus ca să știe să aleagă lucrurile alese din viață.

Bun venit acasă

Spunem cu drag bun venit din călătoriile făcute în România sau prin alte părți. Printre aceștia sunt: ■ Pavel Nicolae, de la Reșița; ■ Florica Mocuța, de la Curtici; ■ familia Sporea, din Florida (fr. Ioan Sporea este tatăl sorei Viorica Zaica); ■ familia Piroș; ■ familia Străin, și alții.

Bolnavi:

■ Fr. Isaia Mitran, a fost bolnav de pneumonie la Swedish Hospital. ■ Fr. Benny Hossu a fost în spital câteva zile după o grea hemoragie internă. ■ Fr. Cornel Giucă a primit un diagnostic mai bun după ultima vizită medicală. ■ Să ne rugăm pentru s. Elena Gașpar, acasă; Ioan Bodea, acasă.

Joi, 27 august, la masa de părtășie a celor ce au avut cununia în luna august